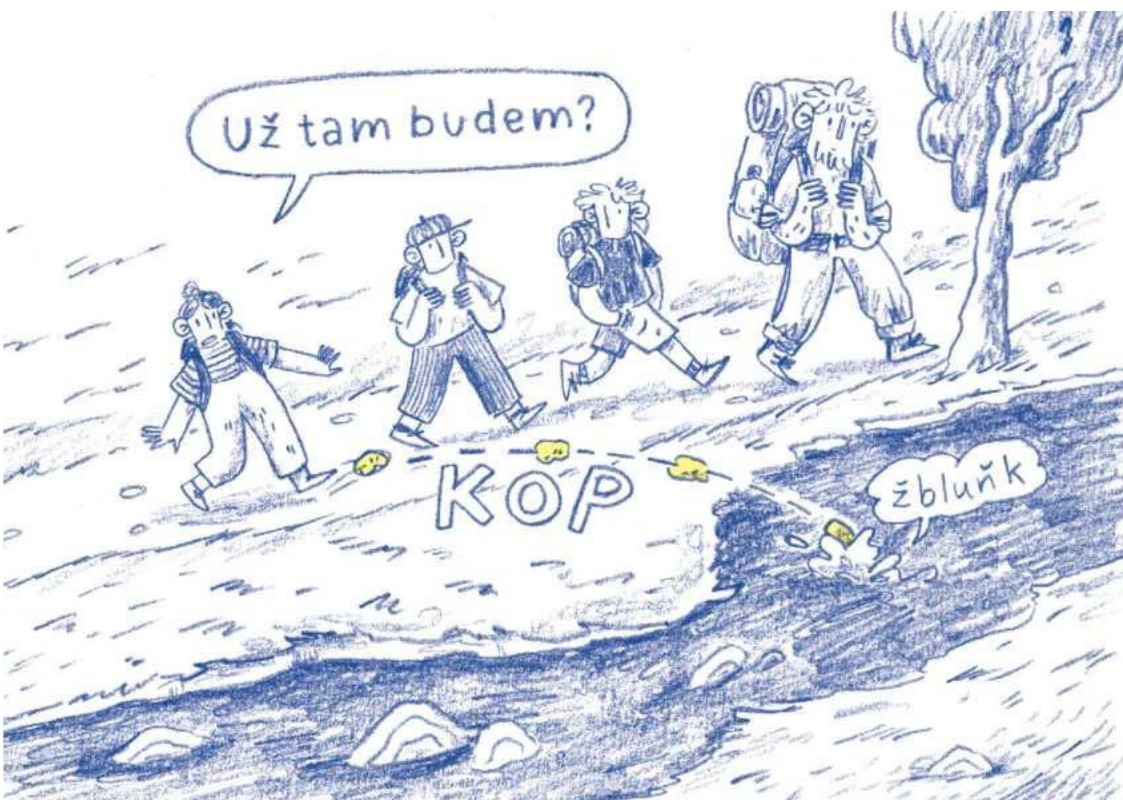
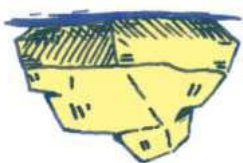

Všichni byli mokří

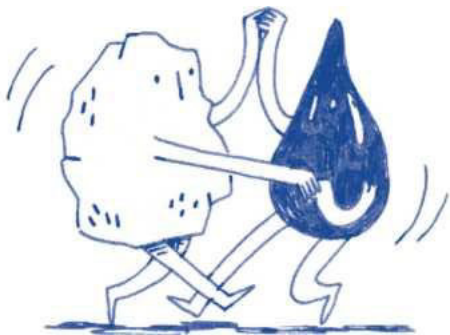
a smáli se.

Házet kameny do vody
je sranda.

Naše poznámky o kamenech a žbluňk

Kdo může dělat žbluňk? Házet kameny do vody může člověk bohatý i chudý. Malý i velký. Mladý i starý. Házení kamenů do vody je zkrátka pro všechny.

Proč házet kameny do vody? Je to krásná souhra dvou starých dobrých žvlů: země a vody.

Je to estetický zážitek pro oko. Výbuch vody a šíření kruhů po hladině. Klesání kamene pod hladinu vody a jeho cesta ke dnu. Žbluňknutí. To je i libý zvuk pro ucho. Co kámen, to jiný zvuk. Házení kamenů se může stát i neházením. Událo se již mnohokrát, že kámen určený k hození do vody byl shledán natolik zajímavým a krásným, tvarově, strukturou, barvou, hmatově příjemným, že skončil v kapse, na polici, v šuplíku nebo v krabici nejdříve člověka.

Jak vzniká malý kámen pro dělání žbluňk?

Kámen se odlomí od velkého kusu skály a vydá se na svou dlouhou cestu, která ho ještě hodně změní. Na začátku je hrubý a neotesaný. Úlomek kamene se dostane do příboje moře, kde se tisíce let pohybuje na dně. Ohlazuje své ostré hrany posouváním v proudu o jiné kameny, až se jednou dostane s přílivem až na pláž. Na konci této cesty se z něho stane hladký a krásný oblázek. Kámen jako stvořený pro žbluňk a házení žabek.

Pokud se vrátíš o několik stran zpět a otočíš knihu, můžeš vyzkoušet ještě jednu animaci.

Žbluňk v poezii

Krása žbluňknutí přetrvá věky!
Svědčí o tom i slavné japonské haiku,
které napsal Macuo Bašó (1644—1694)
a to zní:

Do staré tůně
skočila žába
žbluňk!

